

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 89**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Jag är som vanligt mycket glad
[Post stämning på
Järnvägen. 30. 12. 1904]

Mitt älskade!

Tack, jag fick ditt lilla
kort i moras och läste det
på tåget. Du är mycket sot
mot mig och jag älskar
dig ännu.

[Det var en besvärlig tou-
ret äfven stasken igår, då du
verkligen var borta. Du har
så helt införlipats i vår värld
att man gerrast känner tou-
ret äfven om du bara är
borta ett par timmar. Och

nå tänker jag på hur kär-
ligt det är, att jag verkligen
har dig kvar, Du är så god
och så alldeles nåden som
jag behöfer dig.

Men jag säger att jag be-
höfer dig. Tänker jag icke
på något särskildt, det är
inte dina bryrjar, det är
inte din hjälp, det är icke
de sköna eftermiddagarna
i ditt hem, intet af detta
enbart utan allt förklarar
men främst af allt är det
väl att du är en människa
som jag icke finner något

fel på. Du är alltid så god
som du skall vara och det tar
sig så vackert ut, då en, som
är så stark som du, blir
känslig och öm och ödmjuk
och dunn. Och du skall al-
drig vara svartsjukt på någon,
därför att jag är icke dunn,
jag, utan så jag har funnit
något som är riktigt riktigt
och värdofullt så bestar jag
det på ringa villkor ifrån
mig. Jag är bara pinsamt
rödd för uppträdan och
fräckheten, en mycket få
stodkame, i den någen, ~~viden~~
och ger gärna efter i småsaker

men i allt, namn betyder något
är jag senhördt evig.

Vi ha en skrolig åter med
jungfrun dörkamma. Det blir
nu Yngres uppgift, medan jag
är bortu ett skaffa skema på
lasarettet och försöka på en
ny. Det måtte väl vägenstans
i närheten sitta någon, man
just nämner på ett få koni-
ma till oss. Tror du inte,
att all denna åter tyder
därpå. "Genom de många
till en," heter det ja.

Så skulle jag vidare
tala om att Gerda blef så

30. 12. 1904

förtjust i det rinta rock-
skrinet, det stora med lags-
net. Han tyckte, att det rikt-
tigt hörde till Pauman och
öfvertalade oss andra att
se med hennes ögon, så att
nu är det beslutadt att vi
skola kaga detta. Men
det är nu stort, att jag har
förska, att det är dyrare än
det förra och jag skulle
bli nä näjst om du läte
mig behålla skillevaden.

Jag tror verkligen att vi
bli mest nöjda med detta.
Det ser verkligen gummel-
dags ut.

Vidare hände i går
att jag fick näddning på
gult stål och 82 Kr. Det var
ju rätt eget. Jag fick en
man från Argus, men
intet af intressen. Så packa-
de jag och skref nyårs-
kort. Det är ett farligt ar-
bete, varade till half kolf
på natten -

Men sitter jag och åker
alldeles ensam. Det är stark
snögha och jag tror nästan
att vi bli sittande fast
om detta fortfar hela dagen.
Men jag tycker om att

se på snön och de tvegliga
quannarna, det är förtyll-
nande stämning. Resan
går nästan bara för fort.
Men är verkligen så all
det bli min när, då jag
får resa tillbaka igen
Jag tycker bäst om ar-
betsstället, sen är
det levnadsigaste, men får
Du får säga dig "ellit sig-
stem" själv i Stockholm
och berja att öfva dig på
att bli frisk och stark
som kär. Jag skall jag
skän förmåda så mycket

nam mitt usla barer vinn
tillbaka. Men för en priska
människa kan det bara
vara en nyfikenhet. Jag
har aldrig förut skrivit
på helsokurer, men detta
krav jag på.

Nej nu välkas vi
vinst Grythyttan och
till dess skall jag ha
brevet inläagt. och färdigt
Faruäl, min tös, och var
nittra gläd och roa dig
nu mycket du kan.

Din Selma.